

Lūdzu, ņemiet vērā, ka šai lapai nesen tika atjaunināta oriģinālvalodas [sk](#)

slovāku

versija. Mūsu tulkotāji pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlēties.

Swipe to change

Pamattiesības

Slovākija

Valstu tiesas

Valstu cilvēktiesību iestādes

Ombuds (tiesībsargs)

Specializētās cilvēktiesību iestādes

Cits

Valstu tiesas

Zoznam súdov

Juridiskais satvars cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzībai Slovākijā ir Slovākijas Republikas konstitūcija (likums Nr. 460/1992, redakcijā ar grozījumiem).

Slovākijas konstitūcija ir Slovākijas pamatlikums, un tai ir augstāks spēks nekā pārējiem valsts tiesību aktiem. Slovākijas konstitūcijas otrajā nodaļā (11.-54.

pants) ir nostiprināts **vispārējs noteikums par pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību**, kas attiecas uz pamata cilvēktiesībām un brīvībām (starptautisko

tiesību aktos dēvētām par pilsoniskajām tiesībām), politiskajām tiesībām, mazākumtautību un etnisko grupu tiesībām, ekonomiskajām, sociālajām un

kultūras tiesībām, tiesībām uz vides un kultūras mantojuma aizsardzību un tiesībām uz taisnīgu tiesu un citiem tiesiskās aizsardzības veidiem. Slovākijā

aizsargā visu personu pamattiesības un pamatbrīvības neatkarīgi no dzimuma, rases, ādas krāsas, valodas, ticības vai reliģijas, politiskas vai cita veida

pārliecības, nacionālās vai sociālās izcelsmes, piederības mazākumtautībai vai etniskai grupai, īpašuma, ģimenes vai citāda stāvokļa. Ir aizliegts,

pamatoties uz jebkuru no šiem iemesliem, personai nodarīt kaitējumu, piešķirt priekšrocības vai personu nostādīt nelabvēlīgā situācijā. Nevienas personas

tiesības nedrīkst ierobežot tādēļ, ka šī persona izmanto savas pamattiesības un pamatbrīvības (Slovākijas konstitūcijas 12. panta 2. un 4. daļa).

Ārvalstniekiem Slovākijā ir Slovākijas konstitūcijā nostiprinātās pamata cilvēktiesības un brīvības, tostarp tiesības uz patvērumu, ja vien nav skaidri noteikts,

ka tās attiecas tikai uz Slovākijas Republikas pilsoņiem (Slovākijas konstitūcijas 52. panta 2. daļa un 53. pants). Pamattiesību un pamatbrīvību izmantošanas

nosacījumi un ierobežojumi un to darbības joma kara laikā, nemieros, ārkārtas apstākļos vai ārkārtas situācijā ir noteikti konstitucionālajā likumā par valsts

drošību kara laikā, nemieros, ārkārtas apstākļos vai ārkārtas situācijā (likums Nr. 227/2002).

Saskaņā ar Slovākijas konstitūcijas 46. pantu **jebkura persona var atbilstoši likumā noteiktajai kārtībai aizstāvēt savas tiesības** neatkarīgā un objektīvā **tiesā**

un likumā noteiktos apstākļos citās Slovākijas Republikas iestādēs. Praksē tas var attiekties uz visu cilvēktiesību loku, tas ir, uz cilvēktiesībām un

pamatbrīvībām, ko var nostiprināt tiesību aktos, un uz tām, ko tiesību aktos nostiprināt nevar. Šādas tiesības un brīvības pēc satura var būt pilsoniskas,

politiskas, ekonomiskas, sociālas, kultūras tiesības un citas tiesības, ko aizsargā Slovākijas konstitūcija, citi konstitucionālie likumi, likumi un citi tiesību akti,

kā arī starptautiskie cilvēktiesību un pamatbrīvību līgumi (starptautiskie cilvēktiesību akti), kas ir saistoši Slovākijai. No tiesu darbības jomas nedrīkst izslēgt

pilnvaras pārskaņīt lēmumus, kas skar pamattiesības un pamatbrīvības.

Ikviena, kurš uzskata, ka viņa **tiesības ir aizskartas ar valsts iestādes pieņemtu lēmumu**, var lūgt tiesu šādu lēmumu pārskatīt, ja vien likumā nav noteikts

citādi. Slovākijas konstitūcijā un citos attiecīgos likumos ir nostiprinātas **ikvienas personas tiesības uz tāda kaitējuma atlīdzību, kas nodarīts ar tiesas, citas**

valsts iestādes vai struktūras pieņemtu prettiesisku lēmumu vai, nepareizi piemērojot oficiālu procedūru. Sīkāks regulējums ir noteikts likumā Nr. 514/2003

par atbildību par kaitējumu, kas nodarīts valsts pilnvaru īstenošanā, un ar kuru grozīti vairāki citi tiesību akti. Šajā likumā ir ietverts regulējums par valsts

atbildību par kaitējumu, ko, īstenojot valsts varu, nodarījušas valsts iestādes, kā arī par pašvaldību un augstāka līmeņa teritoriālu vienību atbildību par

kaitējumu, ko, īstenojot savas pilnvaras, nodarījušas vietējās varas iestādes; paredzēta arī kaitējuma atlīdzības prasību sākotnēja izskatīšana un tiesības uz

atlīdzību regresa kārtībā.

Saskaņā ar iepriekš minēto Slovākijas konstitūcijas 46. pantu Civilprocesa kodeksa 3. iedaļā ir **nostiprinātas tiesības uz apdraudētu vai aizskartu tiesību**

aizstāvību tiesā. Civilprocesa kodeksā ir noteikta procedūra, kas jāievēro tiesai un civiltiesvedības pusēm, lai nodrošinātu dalībnieku **tiesību un likumīgo**

interesu taisnīgu aizsardzību un nodrošinātu tiesību aktu ievērošanu, pienākumu pienācīgu izpildi un citu personu tiesību ievērošanu. Civilprocesuālā

tiesvedībā tiesas izskata strīdus un citus juridiskus jautājumus un attiecībā uz tiem pieņem lēmumus, nodrošina to lēmumu piemērošanu, kas nav izpildīti

brīvprātīgi, un novērš fizisku un juridisku personu **tiesību vai likumīgo interešu aizskārumus** un to, ka šīs tiesības netiek ļaunprātīgi izmantotas attiecībā pret

šādām personām.

Saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 7. iedaļas 1. un 2. daļu civilprocesuālā tiesvedībā tiesas izskata **strīdus un citus juridiskus jautājumus saistībā ar**

privāttiesībām, darba tiesībām, ģimenes tiesībām, komerciesībām un saimnieciskajām tiesībām un attiecībā uz tiem pieņem lēmumus, ja vien šos strīdus un

juridiskus jautājumus atbilstoši tiesību aktiem neizskata un nelemj citas iestādes. Ja vien likumā nav noteikts, ka tas ir citu struktūru kompetencē, tiesas

civilprocesuālā tiesvedībā pārskata arī valsts iestāžu lēmumu, pasākumu un citu darbību tiesiskumu, lemj par vietējās pārvaldes iestāžu pilnvaru ietvaros

pieņemto tiesību aktu atbilstību citiem tiesību aktiem, kā arī saistībā ar valsts pārvaldes pilnvaru īstenošanu vērtē valsts centrālās pārvaldes iestāžu darbības

atbilstību valdības pieņemtajam regulējumam, ministru un citu centrālās pārvaldes iestāžu rīkojumiem. Cita veida lietas tiesas civilprocesuālā kārtībā izskata

tikai likumā paredzētos gadījumos.

Vispārējās piekritības tiesas Slovākijā

Slovākijā tiesu varu īsteno neatkarīgas un objektīvas tiesas. Tiesu vara visos līmeņos ir nošķirta no valsts pārvaldes iestāžu darbības.

Tiesvedība balstās uz divu instanču principu, atbilstoši kuram pirmās instances tiesu (apgabaltiesu) spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā. Apelācijas

sūdzības, kas uzskatāmas par pienācīgu tiesību aizsardzības līdzekli, otrajā instancē izskata augstāka līmeņa tiesas (reģionālās tiesas).

Vispārējās piekritības tiesu sistēmu veido Slovākijas Republikas Augstākā tiesa, specializētā krimināltiesā, 8 reģionālās tiesas un 45 apgabaltiesas, un tās

izskata visas lietas, kas nav Slovākijas Republikas Konstitucionālās tiesas ekskluzīvajā kompetencē, tas ir, šīs tiesas izskata civillietas un krimināllietas un

pārskata valsts iestāžu pieņemto lēmumu un īstenoto procedūru tiesiskumu (administratīvā tiesvedība), ja tas paredzēts tiesību aktos. Slovākijā pašlaik nav

uz likuma pamata izveidotu militāro tiesu.

Administratīvās tiesas

Valsts iestāžu pieņemto lēmumu un īstenoto procedūru tiesiskuma pārskatīšanas regulējums ir ietverts Civilprocesa kodeksa 5. daļā (likums Nr. 99/163, redakcijā ar grozījumiem).

Administratīvi procesuālajā tiesvedībā tiesas, pamatojoties uz iesniegumu vai apelācijas sūdzību, pārskata valsts iestāžu pieņemto lēmumu un īstenoto procedūru tiesiskumu. Administratīvi procesuālajā tiesvedībā tiesas vērtē valsts iestāžu, vietējās pārvaldes iestāžu, profesionālo organizāciju un citu juridisku personu, kā arī fizisku personu pieņemto lēmumu un īstenoto procedūru tiesiskumu ar nosacījumu, ka šīm personām ir likumā paredzētas pilnvaras valsts pārvaldes jomā pieņemt lēmumus par fizisku un juridisku personu tiesībām un pienākumiem („pārvaldes iestāžu lēmumi un procedūras”). "Valsts pārvaldes iestāžu lēmumi" apzīmē šādu iestāžu lēmumus, kas pieņemti administratīvā procesa ietvaros, un citus lēmumus, ar ko rada, groza vai atceļ fiziskas vai juridiskas personas tiesības un pienākumus vai ar ko var tieši ietekmēt fizisku vai juridisku personu tiesības, ar likumu aizsargātas intereses vai pienākumus. Jēdziens „pārvaldes iestādes īstenota procedūra” ietver arī bezdarbību. Administratīvajā tiesvedībā tiesas izskata priekšlikumus valsts iestādēm noteikt pienākumu valsts pārvaldes jomā veikt rīcību attiecībā uz fizisku un juridisku personu tiesībām un pienākumiem, kā arī pasākumus, kas vērsti uz lēmumu izpildi atbilstoši 250.b un 250.u iedaļā noteiktajai kārtībai. Administratīvajā tiesvedībā tiesas lemj arī par aizsardzību pret valsts iestāžu tiesiskumu rīcību un par ārvalstu pārvaldes iestāžu lēmumu izpildāmību. Attiecībā uz vēlēšanām un jautājumos par politisko partiju un kustību reģistrāciju tiesas darbojas saskaņā ar minētās daļas noteikumiem, ciktāl noteikts speciālajos tiesību aktos. Atbilstošos gadījumos un saskaņā ar minētās daļas noteikumiem tiesas var uzsākt tiesvedību un pieņemt nolēmumus, kad tas paredzēts speciālajos tiesību aktos vai kad valsts iestāžu lēmumi jāpārskata saskaņā ar Slovēkijai saistošajiem starptautiskajiem nolīgumiem.

Starp šādiem īpašiem gadījumiem jāmin:

tiesvedība vai nolēmumi attiecībā uz sūdzībām, kas iesniegtas par pārvaldes iestāžu pieņemtiem lēmumiem vai īstenotām procedūrām;

tiesvedība vai nolēmumi attiecībā uz apelācijas sūdzībām, kas iesniegtas par pārvaldes iestāžu pieņemtiem lēmumiem, kuri vēl nav stājušies spēkā;

tiesvedība attiecībā uz valsts iestāžu bezdarbību;

tiesvedība attiecībā uz aizsardzību pret valsts iestāžu prettiesisku rīcību;

īpaši tiesvedības veidi (piemēram, tiesvedība attiecībā uz vēlēšanām).

Sīkāki noteikumi ir ietverti Civilprocesa kodeksa 244.-250.zg iedaļā.

Tiesām nav pilnvaru grozīt izpildvaras pieņemtos tiesību aktus (sekundāros tiesību aktus). Tomēr saskaņā ar Slovēkijas konstitūcijas 144. panta 2. daļu gadījumā, ja tiesa uzskata, ka jebkāds cita veida **tiesību akts** vai tā daļa, vai atsevišķs noteikums, kas attiecas uz izskatīšanā esošu lietu, ir **pretrunā ar konstitūciju, konstitucionālu likumu, „pārāku” starptautisku nolīgumu** (atbilstoši konstitūcijas 7. panta 5. punktam) **vai likumu, tiesa aptur tiesvedību un sāk procesu, lai jautājumu izskatītu Konstitucionālajā tiesā** (atbilstoši 125. panta 1. daļai). Konstitucionālās tiesas lēmumā ietvertais juridiskais atzinums ir saistošs tiesai. Tomēr procesa uzsākšana par jautājuma izskatīšanu Konstitucionālajā tiesā neatbrīvo tiesu no pienākuma likumā noteiktajā kārtībā pieņemt nolēmumu izskatāmajā lietā.

Slovākijas Republikas Konstitucionālā tiesa

Slovākijas Republikas Konstitucionālā tiesa (Ústavný súd Slovenskej republiky)

Hlavná 110

042 65 Košice 1

SLOVAKIA

Tālr.: +421 55 7207211

Fakss: +421 55 6227639 (priekšsēdētājs)

E-pasts: info@concourt.sk

Tīmekļa vietne: <http://www.concourt.sk/>

Saskaņā ar [Slovākijas Republikas konstitūciju, Nr. 460/1992 Zb](#), **Slovākijas Republikas Konstitucionālā tiesa** (turpmāk „Konstitucionālā tiesa”) ir neatkarīga tiesu iestāde, kas uzrauga konstitūcijas ievērošanu. Tās pilnvaras un darbības joma ir noteiktas [Slovākijas Republikas konstitūcijas](#) 124.-140. pantā, redakcijā ar grozījumiem. Konstitucionālās tiesas struktūra, procesuālie noteikumi un tās tiesnešu statuss ir noteikts likumā [Nr. 38/1993](#), redakcijā ar grozījumiem.

Atbilstoši likuma [Nr. 38/1993](#) 79. iedaļai Konstitucionālās tiesas plenārsēdē it apstiprināts Konstitucionālās tiesas reglaments [Nr. 114/1993](#), redakcijā ar grozījumiem, kurā ietverti sīkāki noteikumi par Konstitucionālās tiesas darbību, sagatavojoties tiesvedībai un lēmumu pieņemšanai, par plenārsēdes, senātu, tiesnešu-ziņotāju, vērtētāju un citu Konstitucionālās tiesas darbībā iesaistīto personu statusu, kā arī par tiesnešu disciplināro atbildību.

Konstitucionālā tiesa uzsāk tiesvedību, pamatojoties uz pieteikumu, ko iesniedz:

- vismaz viena piektdaļa Slovēkijas Republikas Nacionālās padomes locekļu;
- Slovākijas Republikas prezidents;
- Slovākijas Republikas valdība;
- tiesa saistībā ar tās veikto tiesvedību;
- Slovākijas Republikas ģenerālprokurors;
- Tiesībsargs (ombuds) jautājumos par tiesību aktu atbilstību 125. panta 1. punktā minētajiem tiesību aktiem, ja to turpmāka izpilde var apdraudēt pamattiesības vai pamatbrīvības vai cilvēktiesības un pamatbrīvības, kas nostiprinātas starptautiskā nolīgumā, ko Slovēkijas Republika ir ratificējusi un kas izsludināts likumā noteiktajā kārtībā;
- persona, par kuras tiesībām tiesa var pieņemt nolēmumu saskaņā ar konstitūcijas 127. un 127.a pantu.

Tiesvedību sāk dienā, kurā pieteikums iesniegts Konstitucionālajā tiesā.

Slovākijas Republikas konstitūcijas 127.a pantā paredzēta „konstitucionālā sūdzība”, ko var iesniegt fiziska vai juridiska persona („pieteicējs”), kura uzskata, ka ar spēkā stājušos lēmumu, pasākumu vai cita veida darbību aizskartas viņas pamattiesības vai pamatbrīvības, izņemot gadījumus, kuros par šo pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību lemj cita tiesa.

Papildus vispārējām sastāvdaļām pieteikumā ir jāietver:

- norāde par to, kuras pamattiesības vai pamatbrīvības ir aizskartas pēc pieteicēja ieskats;
- atsauce uz spēkā stājušos lēmumu, pasākumu vai cita veida darbību, ar kuru aizskartas pamattiesības vai pamatbrīvības;
- norāde uz personu, pret kuru vērstas pieteikums.

Pieteikumam pievieno lēmuma, kas stāties spēkā, kopiju, dokumentu, kurā aprakstīts pasākums, vai pierādījumus par cita veida darbību. Ja pieteicējs lūdz samērīgu finansiālu atlīdzību, pieteikumā jānorāda prasījuma summa un pamatojums. Procesa dalībnieki ir pieteicējs un puse, pret kuru ir vērstas pieteikums. Pieteikuma iesniegšanai nav izpildi atliekošs raksturs.

Pēc pieteicēja lūguma Konstitucionālā tiesa var lemt par pagaidu pasākumiem un atlikt apstrīdētā spēkā stājušās lēmuma, pasākuma vai cita veida darbības izpildi, ja šāda rīcība nav pretrunā ar nozīmīgām sabiedrības interesēm un ja apstrīdētā spēkā stājušās lēmuma, pasākuma vai cita veida darbības izpilde pieteicējam radītu lielāku kaitējumu, nekā izpildes atlikšana radītu citām personām. Konstitucionālā tiesa it īpaši var noteikt pienākumu struktūrai, kura

pieteicēja ieskatā pārkāpusi pieteicēja pamattiesības vai pamatbrīvības, uz laiku atlikt spēkā stājušās lēmuma, pasākuma vai cita veida darbības izpildi un noteikt pienākumu trešajām personām uz laiku neizmantot pilnvaras, kas tām piešķirtas ar spēkā stājušos lēmumu, pasākumu vai cita veida darbību. Pagaidu pasākums zaudē spēku, vēlākais, stājoties spēkā nolēmumam par pamatjautājumu, ja vien Konstitucionālā tiesa nepieņem lēmumu par tā izbeigšanu ātrāk. Pagaidu pasākumu var izbeigt arī pēc tiesas ieskata, ja beiguši pastāvēt apstākļi, kuru dēļ pagaidu pasākums noteikts.

Pieteikums ir pieņemams tikai tad, ja pieteicējs ir izmantojis visus tiesību aizsardzības līdzekļus vai citus juridiskos līdzekļus, kas pieteicējam faktiski pieejami pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzībai saskaņā ar tiesību aktiem un ko pieteicējs var izmantot saskaņā ar speciālajiem tiesību aktiem. Gadījumos, kad šis nosacījums nav izpildīts, Konstitucionālā tiesa neatsaka pieņemt pieteikumu, ja pieteicējs pierāda, ka pastāv īpaši vērtējami apstākļi, kuru dēļ minētais nosacījums nav izpildīts. Pieteikumu var iesniegt divu mēnešu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas vai dienas, kad paziņots par pasākumu vai cita veida darbību. Ja pieteikums attiecas uz pasākumu vai cita veida darbību, šo laikposmu skaita no dienas, kad pieteicējs varēja zināt par pasākumu vai cita veida darbību.

Ja pieteicējs no sava pieteikuma atsakās, Konstitucionālā tiesa izbeidz attiecīgo tiesvedību, izņemot, ja tā uzskata, ka atteikšanās nav pieņemama, jo īpaši tādēļ, ka pieteikums ir vērsts pret spēkā stājušos lēmumu, pasākumu vai cita veida darbību, kas īpaši smagi aizskar pieteicēja pamattiesības vai pamatbrīvības.

Konstitucionālā tiesa balstās uz faktiem, kas konstatēti iepriekšējos tiesvedības posmos, izņemot, ja tā lemj pretēji.

Ja Konstitucionālā tiesa pieteikumu pieņem, tā savā nolēmumā norāda aizskartās pamattiesības vai pamatbrīvības un pārkāptos konstitūcijas vai konstitucionālo tiesību aktu vai starptautisko nolīgumu noteikumus, kā arī spēkā stājušos lēmumu, pasākumu vai cita veida darbību, ar ko aizskartas pamattiesības vai pamatbrīvības. Ja pamattiesības vai pamatbrīvības aizskartas ar lēmumu vai pasākumu, Konstitucionālā tiesa atceļ šo lēmumu vai pasākumu. Konstitucionālā tiesa atceļ arī cita veida darbības, ar kurām aizskartas pamattiesības vai pamatbrīvības, ja šādu darbību raksturs to pieļauj.

Ja Konstitucionālā tiesa pieņem pieteikumu, tā var:

a) pusei, kuras bezdarbības dēļ aizskartas pamattiesības vai pamatbrīvības, noteikt pienākumu konkrētajā gadījumā rīkoties atbilstoši speciālajiem tiesību aktiem;

a) lietu nosūtīt izskatīšanai citā tiesā;

b) aizliegt pamattiesību vai pamatbrīvību aizskārums turpmāku pastāvēšanu; vai

c) pusei, kura aizskāra pamattiesības vai pamatbrīvības, noteikt pienākumu atjaunot apstākļus, kas pastāvēja pirms pamattiesību vai pamatbrīvību pārkāpuma.

Konstitucionālā tiesa var nospriest, ka pusei, kuras pamattiesības vai pamatbrīvības aizskartas, izmaksājama samērīga finansiāla atlīdzība. Ja Konstitucionālā tiesa nospriest, ka izmaksājama šāda finansiāla atlīdzība, pusei, kura aizskāra pamattiesības vai pamatbrīvības, ir pienākums šādu atlīdzību pieteicējam izmaksāt divu mēnešu laikā no dienas, kad stājies spēkā Konstitucionālās tiesas nolēmums. Ja Konstitucionālā tiesa atceļ spēkā stājušos lēmumu, pasākumu vai cita veida darbību un lietu nosūta izskatīšanai citā tiesā, tai pusei, kura pieņēma attiecīgo lēmumu vai veica attiecīgo pasākumu vai cita veida darbību, ir pienākums atkārtoti izskatīt attiecīgo jautājumu un saistībā ar to pieņemt lēmumu. Šajā procesā minētajai pusei ir saistošs Konstitucionālās tiesas juridiskais atzinums. Pusei, kura attiecīgajā jautājumā pieņēma lēmumu, veica pasākumu vai cita veida darbību, ir saistošs šis nolēmums, kurš ir izpildāms no tā pieņemšanas brīža.

Valstu cilvēktiesību iestādes

Slovākijas Nacionālais cilvēktiesību aizsardzības centrs (*Slovenské národné stredisko pre ľudské práva*)

Kýčerského 5

811 05 Bratislava

SLOVAKIA

Tālr.: + 421 2 20850111

+ 421 2 20850114

Fakss: + 421 2 20850135

E-pasts: info@snslp.sk

Timekļa vietne: <http://www.snslp.sk/>

Slovākijas Nacionālais cilvēktiesību aizsardzības centrs, kas izveidots saskaņā ar Slovākijas Republikas Nacionālās padomes likumu Nr. 308/1993 par Slovākijas Nacionālā cilvēktiesību aizsardzības centra izveidošanu, redakcijā ar grozījumiem, Slovākijā darbojas kopš 1994. gada 1. janvāra. Slovākijas Republikas valdība nāca klajā ar likumprojektu, ņemot vērā tās 1993. gada 15. jūnija rezolūciju Nr. 430, saskaņā ar kuru pēc Apvienoto Nāciju Organizācijas iniciatīvas valdība piekrita īstenot "projektu par Slovākijas Nacionālā cilvēktiesību centra izveidi", kurš darbotos Bratislavā. Centra pilnvaras tika paplašinātas, pieņemot likumu Nr. 136/2003, ar ko grozīja un papildināja Slovākijas Republikas Nacionālās padomes likumu Nr. 308/1993 par Slovākijas Nacionālā cilvēktiesību aizsardzības centra izveidošanu, un likumu Nr. 365/2004 par vienlīdzīgu attieksmi noteiktās jomās un aizsardzību no diskriminācijas, ar kuru grozīja un papildināja noteiktus tiesību aktus (likumu par diskriminācijas novēršanu). Centrs ir neatkarīga juridiska persona, kas darbojas cilvēktiesību un pamatbrīvību, tostarp bērnu tiesību, aizsardzības jomā.

Centrs ir neatkarīga juridiska persona, un tam ir neaizvietoājama loma cilvēktiesību un pamatbrīvību, tostarp bērnu tiesību, aizsardzībā un vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanā. Šis centrs ir vienīgā Slovākijas iestāde, kas darbojas ar vienlīdzīgas attieksmes jautājumiem (norīkotā „valsts līdztiesības iestāde”), uzraugot vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu atbilstoši likumam par diskriminācijas novēršanu.

Darbības joma

Centra juridiskais statuss un pilnvaras ir noteiktas Slovākijas Republikas Nacionālās padomes likumā Nr. 308/1993 par Slovākijas Nacionālā cilvēktiesību aizsardzības centra (turpmāk - „Centrs”) izveidošanu, redakcijā ar grozījumiem. Saskaņā ar likuma 1. iedaļas 2. daļu Centrs:

uzrauga un novērtē cilvēktiesību ievērošanu un vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu atbilstoši speciālajiem tiesību aktiem šajā jomā;

apkopo un pēc pieprasījuma sniedz informāciju par rasismu, ksenofobiju un antisemitismu Slovākijas Republikā;

veic pētījumus un izmeklēšanu, lai gūtu ziņas par situāciju cilvēktiesību jomā, un apkopo un izplata informāciju šajā jomā;

izstrādā izglītojošus pasākumus un piedalās informācijas kampaņās, lai sabiedrībā veicinātu iecietību;

sniedz juridisko palīdzību personām, kas cietušas no diskriminācijas un neiecietības;

pamatojoties uz fizisku vai juridisku personu lūgumiem, vai pēc savas iniciatīvas sniedz atzinumus par jautājumiem, kas saistīti ar vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu atbilstoši speciālajiem tiesību aktiem šajā jomā;

veic neatkarīgus pētījumus par diskrimināciju;

izstrādā un publicē ziņojumus un ieteikumus par jautājumiem, kas ir saistīti ar diskrimināciju;

nodrošina bibliotēkas pakalpojumus;

sniedz pakalpojumus cilvēktiesību jomā.

Centrs Slovākijas Republikas iedzīvotājiem sniedz juridiskas konsultācijas par jautājumiem saistībā ar diskrimināciju, neiecietības izpausmēm un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumiem; tam turklāt ir likumā noteiktas pilnvaras, pamatojoties uz personas lūgumu, to pārstāvēt procesos, kas saistīti ar vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu. Centrs ik gadu publicē ziņojumu par cilvēktiesību ievērošanu Slovākijas Republikā.

Pilnvaras

juridiskās palīdzības sniegšana personām, kas cietušas no diskriminācijas un neiecietības;
personu pārstāvība uz pilnvarojuma pamata procesos, kas saistīti ar vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumiem;
tiesības pieprasīt, lai tiesas, prokuratūra vai citas valsts iestādes, vietējās pārvaldes iestādes, profesionālās apvienības un citas struktūras noteiktā laikposmā centram sniegtu informāciju par cilvēktiesību ievērošanu.

Sniegtais atbalsts

Centrā var vērsties ikviens fiziska vai juridiska persona, kura uzskata, ka jebkuras iepriekšminētās iestādes darbības vai bezdarbības dēļ viņa ir cietusi no diskriminācijas. Iesniedzot sūdzību, pieteicējam tajā būtu jāiekļauj visa nepieciešamā informācija un tai jāpievieno visi attiecīgie dokumenti.

Sadarbība

Centrs var pieprasīt informāciju par cilvēktiesību ievērošanu arī no nevalstiskām organizācijām, kas darbojas cilvēktiesību un pamatbrīvību jomā, tostarp bērnu tiesību jomā, un var ar šīm organizācijām vienoties par šādas informācijas sniegšanas kārtību un apjomu.

Pieteikuma iesniegšanas procedūra

Pieteikumus var iesniegt:

rakstveidā (nosūtīt aizpildītu veidlapu un tai pievienotos dokumentus pa pastu, faksu vai elektronisko pastu);

personīgi.

Ombuds (tiesībsargs)

Ombuds (Ombudsman)

Nevádzova 5

821 01 Bratislava

SLOVAKIA

Tālr.: +421 2 48287401

+421 2 43634906

Fakss: +421 2 48287203

E-pasts: sekretariat@vop.gov.sk

Timekļa vietne: <http://www.vop.gov.sk/>

Saskaņā ar Slovākijas Republikas konstitūcijas 151.a panta 1. punktu „Tiesībsargs ir **Slovākijas Republikas neatkarīga amatpersona**, kura savu pilnvaru ietvaros un atbilstoši tiesību aktiem **aizsargā** fizisku un juridisku personu **pamattiesības un pamatbrīvības** attiecībā pret valsts pārvaldes iestādēm un citām valsts struktūrām, ja to darbība, lēmumi vai bezdarbība ir pretrunā ar tiesību aktiem. Tiesību aktos paredzētajos gadījumos Tiesībsargs var piedalīties valsts pārvaldes iestāžu darbinieku saukšanā pie atbildības, ja šīs personas ir pārkāpušas fizisku vai juridisku personu pamata cilvēktiesības vai brīvības. Visas valsts iestādes sniedz Tiesībsargam nepieciešamo palīdzību.”

Pie Tiesībsarga **var vērsties ikviens persona**, kura uzskata, ka valsts iestādes darbības, lēmuma vai bezdarbības rezultātā, pārkāpjot tiesību aktus vai demokrātiskas, tiesiskas valsts principus, ir aizskartas šīs personas pamattiesības un pamatbrīvības. Pamattiesības un pamatbrīvības, kuru aizsardzībā piedalās Tiesībsargs, ir nostiprinātas Slovākijas Republikas konstitūcijas 2. sadaļā (t.i., pamata cilvēktiesības un brīvības – 14.-25. pantā, politiskās tiesības – 26.-32. pantā, mazākumtautību un etnisko grupu tiesības – 33.-34. pantā, ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības – 35.-43. pantā, tiesības uz vides un kultūras mantojuma aizsardzību – 44.-45. pantā, tiesības uz taisnīgu tiesu un cita veida tiesisko aizsardzību – 46.-50. pantā, tiesības uz patvērumu ārvalstniekiem, ko vajā politisko tiesību un brīvību izmantošanas dēļ), kā arī starptautiskos nolīgumos par cilvēktiesībām un pamatbrīvībām.

Tiesībsargs **lietas izskata, pamatojoties uz** fiziskas vai juridiskas personas **sūdzību**, vai pēc savas iniciatīvas. Tiesībsargam nav tiesību iejaukties tiesas nolēmumu pieņemšanā, viņš nav tiesvedības dalībnieks, nevar iesniegt pieteikumu tiesai, ierosinot sākt tiesvedību, nevar saņemt tiesas nolēmumus vai izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus. Tiesībsargam nav pilnvaru spriest par fizisku personu strīda risinājumu.

Ikvienai personai ir tiesības vērsties pie Tiesībsarga:

sūdzību rakstveidā (pa pastu, faksu, e-pastu vai, izmantojot elektronisko veidlapu) nosūtīt

uz Tiesībsarga biroju;

personiski vai ar mutvārdu sūdzības pierakstu ierodoties:

Tiesībsarga centrālajā birojā jebkurā darba dienā laikā no plkst. 8 līdz plkst. 16; tam nav nepieciešams iepriekšējs pieraksts;

Slovākijas reģionos – jebkurā darba dienā, iepriekš pierakstoties uz pieņemšanu pa kādu no kontakttālruniem.

Sūdzībā ir skaidri jānorāda izskatāmais jautājums, valsts iestāde, pret kuru ir vērstā sūdzība, un sūdzības iesniedzēja prasījums.

Lai paātrinātu sūdzības izskatīšanu, ieteicams sūdzībai kā pierādījumus pievienot visu iesniedzējam pieejamo dokumentu kopijas. Ja sūdzības būtība neattiecas uz personu, kas sūdzību iesniedz, sūdzībai jāpievieno arī cietušās personas rakstveida piekrišana sūdzības iesniegšanai vai attiecīgs rakstveida pilnvarojums.

Ja persona, kas iesniedz sūdzību Tiesībsargam, sūdzībā nav norādījusi savu vārdu, uzvārdu un adresi (juridiskas personas gadījumā – nosaukumu un juridisko adresi), sūdzību uzskata par anonīmu, un tās izskatīšana Tiesībsargam nav obligāta. Sūdzības iesniedzējs Tiesībsargam var lūgt neizpaust viņa identitāti. Šādā gadījumā Tiesībsargs lietu izskata, pamatojoties uz sūdzības otru eksemplāru, kurā nav norādīti personas dati. Ja sūdzības iesniedzējs ir lūdzis neizpaust viņa identitāti, bet sūdzības būtība ir tāda, ka to nevar izskatīt, ja netiek izpausti noteikti personas dati, attiecīgā persona par to nekavējoties jāinformē.

Attiecīgā persona turklāt jābrīdina, ka sūdzības izskatīšana turpināsies tikai tad, ja noteiktā laikā tiks sniegta piekrišana izpaust noteiktus nepieciešamos personas datus.

Tiesībsargs izskata sūdzību.

Ja Tiesībsargs pēc sūdzības satura konstatē, ka ar sūdzību tiek lūgta tiesību aizsardzība atbilstoši administratīvā procesa vai tiesvedības tiesiskajam regulējumam vai tā izskatāma par administratīvu sūdzību vai pieteikumu vai par konstitucionālu sūdzību, Tiesībsargs par to nekavējoties informē sūdzības iesniedzēju un sniedz norādes par pareizo procedūru sūdzības izskatīšanai.

Ja Tiesībsargs atklāj apstākļus, pēc kuriem var uzskatīt, ka persona tiek prettiesiski turēta brīvības atņemšanas vietā, piemērojot brīvības atņemšanas sodu, disciplinārsodu karadienestā, profilaktisku ārstēšanu vai pāraudzināšanas līdzekļus, ārstēšanu vai pāraudzināšanu, slēgtā iestādē vai policijas aizturēšanas

telpās, Tiesībsargs par to nekavējoties informē prokuratūru, lai atbilstoši speciālajiem tiesību aktiem tiktu sākta jautājuma izmeklēšana, un par to brīdina attiecīgās vietas vadību un minēto personu.

Ja sūdzība ir saistīta ar valsts iestādes galīga lēmuma pārskatīšanu vai ja Tiesībsargs secina, ka valsts iestādes lēmums ir pretrunā ar likumu vai citu vispārsaistošu tiesību aktu, Tiesībsargs var jautājumu pārsūtīt izskatīšanai prokuratūrā vai veikt citus pasākumus, par to pienācīgi informējot sūdzības iesniedzēju. Tiesībsargs var rīkoties tāpat, ja sūdzības iesniedzējs lūdz veikt pasākumus, kas ietilpst prokuratūras kompetencē. Prokuratūrai likumā noteiktā laikā jāinformē Tiesībsargs par pasākumiem, kas veikti, lai novērstu neatbilstību likumam.

Tiesībsargs atsaka izskatīt sūdzību, ja:

- a) jautājums, uz ko attiecas sūdzība, neietilpst Tiesībsarga darbības jomā;
- b) jautājumu, uz ko attiecas sūdzība, izskata tiesa un tiesvedību nevar pārtraukt vai tiesa attiecībā uz jautājumu jau pieņēmusi nolēmumu;
- c) jautājumu, uz ko attiecas sūdzība, jau ir izskatījis vai joprojām izskata prokuratūra;
- d) jautājumu, uz ko attiecas sūdzība, izskata kompetenta valsts iestāde, kas neietilpst Tiesībsarga darbības jomā, vai tā jau pieņēmusi lēmumu šajā jautājumā;
- e) sūdzības iesniedzējs atsauc savu sūdzību vai norāda, ka neuzstāj uz tās turpmāku izskatīšanu, vai noteiktajā laikā nav iesniegta likuma 13. panta 4. punktā minētās ziņas.

Tiesībsargs var atteikt izskatīt sūdzību, ja:

- a) sūdzība neattiecas uz personu, kas sūdzību iesniegusi, izņemot, ja sūdzībai pievienota cietušās personas rakstveida piekrišana sūdzības iesniegšanai vai attiecīgs rakstveida pilnvarojums;
- b) sūdzības iesniegšanas dienā ir pagājuši vairāk nekā trīs gadi kopš pasākuma vai notikuma, uz kuru attiecas sūdzība;
- c) sūdzība ir acīmredzami nepamatota;
- d) sūdzība ir anonīma;
- e) sūdzība attiecas uz jautājumu, kuru Tiesībsargs jau ir izskatījis, un atkārtotajā sūdzībā nav jaunu faktisku apstākļu.

Tiesībsargs sūdzības iesniedzēju informē par atteikumu izskatīt sūdzību un par tā iemesliem; tas neattiecas uz anonīmām sūdzībām.

Ja sūdzības izskatīšanas rezultātā netiek konstatēts pamattiesību un pamatbrīvību pārkāpums, Tiesībsargs par to rakstveidā paziņo sūdzības iesniedzējam un valsts iestādei, pret kuras piemērotu procesu, pieņemtu lēmumu vai bezdarbību bija vērsta sūdzība.

Ja sūdzības izskatīšanas rezultātā tiek konstatēts pamattiesību un pamatbrīvību pārkāpums, Tiesībsargs par izskatīšanas rezultātiem un ieteiktajiem pasākumiem ziņo valsts iestādei, pret kuras piemērotu procesu, pieņemtu lēmumu vai bezdarbību bija vērsta sūdzība.

Valsts iestādei 20 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas Tiesībsargam jāsniedz atzinums par sūdzības izskatīšanas rezultātiem un ziņas par veiktajiem pasākumiem.

Ja Tiesībsargs nepiekrīt valsts iestādes atzinumam vai uzskata, ka nav veikti pietiekami pasākumi, Tiesībsargs par to informē pār valsts iestādi, pret kuru ir vērsta sūdzība, augstākstāvošu iestādi vai, ja tādas nav, Slovērijas Republikas valdību.

Augstākstāvošai iestādei, kuras padotībā ir valsts iestāde, pret kuru ir vērsta sūdzība, vai, ja tādas nav, Slovērijas Republikas valdībai atbilstoši 3. punktam ir pienākums 20 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas informēt Tiesībsargu par attiecīgajām jautājumā veiktajiem pasākumiem.

Ja Tiesībsargs uzskata, ka nav veikti pietiekami pasākumi, Tiesībsargs par to ziņo Slovērijas Republikas Nacionālajai padomei vai tās attiecīgi pilnvarotai struktūrai.

Tiesībsargs sūdzības iesniedzējam un personai, kuras pamattiesības un pamatbrīvības pārkāptas ar valsts iestāžu darbību, lēmumu vai bezdarbību, nosūta rakstveida paziņojumu par sūdzības izskatīšanas rezultātiem un veiktajiem pasākumiem.

Specializētās cilvēktiesību iestādes

Vienlīdzību veicinoša iestāde

Slovērijas Nacionālais cilvēktiesību centrs (Slovenské národné stredisko pre ľudské práva)

Kýčerského 5

811 05 Bratislava

SLOVAKIA

Tālr.: + 421 2 20850111

+ 421 2 20850114

Fakss: + 421 2 20850135

E-pasts: info@snslp.sk

Timekļa vietne: <http://www.snslp.sk/>

Datu aizsardzības iestāde

Slovērijas Republikas Personu datu aizsardzības birojs („Birojs”) ir valsts iestāde, kas darbojas pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzībā attiecībā uz personu datu apstrādi. Birojs savus uzdevumus un pienākumus veic neatkarīgi un atbilstoši likumam. Tā galvenie uzdevumi ir šādi:

pastāvīgi uzraudzīt situāciju attiecībā uz personas datu aizsardzību, informācijas sistēmu reģistrāciju un ziņu glabāšanu par informācijas sistēmām; operatori ieteikt pasākumus personas datu aizsardzībai informācijas sistēmās; šajā nolūkā un savu pilnvaru ietvaros operatori sniegt ieteikumus; sniegt saistošus atzinumus, ja ir apšaubāms, ka personas datu apstrādes un izmantošanas apmērs, saturs un metodes ir samērīgi ar mērķi, kuram šie dati tiek apstrādāti, tam atbilstoši vai laika ziņā vai pēc satura attiecināmi uz šo mērķi;

sniegt saistošus atzinumus, ja ir apšaubāms personas datu pārrobežu plūsmas;

sniegt saistošus atzinumus, ja ir apšaubāma informācijas sistēmas reģistrācija;

izmeklēt atbilstoši 45. iedaļai sniegtos paziņojumus vai atbilstoši 44. iedaļai izskatīt jautājumus pēc pieprasījuma vai savas iniciatīvas un noteikt labojošus pasākumus trūkumu novēršanai;

datu operatoriem vai apstrādātājiem pieprasīt paskaidrojumus, ja pastāv aizdomas, ka pārkāpti likumā noteiktie pienākumi;

pārbaudīt personas datu apstrādi, kas veikta informācijas sistēmās;

noteikt sodus, kad konstatēts likumā noteikto pienākumu pārkāpums;

ziņot krimināltiesību aizsardzības iestādēm par gadījumiem, kad pastāv aizdomas par noziedzīgu nodarījumu;

reģistrēt informācijas sistēmas un sniegt informāciju par to reģistrācijas statusu;

piedalīties tiesību aktu izstrādē par personas datu aizsardzību;

savu pilnvaru ietvaros pieņemt vispārsaistošus tiesību aktus;

sniegt atzinumus par likumprojektiem un citu tiesību aktu projektiem attiecībā uz personas datu apstrādi;

vismaz reizi divos gados sniegt ziņojumus Slovērijas Republikas Nacionālajai padomei par personu datu aizsardzības situāciju.

Cits

Juridiskās palīdzības centrs (*Centrum právnej pomoci*)

Námestie slobody 12

P.O. BOX 18

810 05 Bratislava 15

Tālr: +421 2 49683521

+421 2 49683522

Fakss: +421 2 49683520

E-pasts: info@legalaid.sk

Tīmekļa vietne: www.legalaid.sk

Juridiskās palīdzības centrs Slovērijas Republikā darbojas kopš 2006. gada 1. janvāra. Tā ir no valsts budžeta finansēta organizācija ar galveno mītni Bratislavā, kas izveidota atbilstoši Likumam Nr. 327/2005 par juridiskās palīdzības sniegšanu maznodrošinātām personām. Centram Slovērijas Republikā ir biroji vai pārstāvniecības gandrīz visās reģionālās nozīmes pilsētās, izņemot Nitru un Tmavu (proti, Bratislavā, Banska Bistricā, Žilīnā, Košicē un Prešovā), kā arī citās pilsētās (Liptovski Mikulašā, Tvrdošīnā, Hummenē, Hlohovecā, Rimavska Sobotā, Nove Zamki un Svidnikā).

Centrs nodrošina juridiskās palīdzības sniegšanu personām, kam maznodrošinātības dēļ nav piekļuves juridiskiem pakalpojumiem, lai pienācīgi izmantotu un aizsargātu savas tiesības. Centrs ikvienai personai, kas izpilda likumā noteiktos nosacījumus, nodrošina juridiskās palīdzības sniegšanu civiltiesību, darba tiesību un ģimenes tiesību jautājumos (strīdos Slovērijas teritorijā). Pārrobežu strīdos centrs atbilstoši likumam nodrošina juridiskās palīdzības sniegšanu civiltiesību, darba tiesību, ģimenes tiesību un komercietisību jautājumos ikvienai personai, kas izpilda likumā noteiktos nosacījumus un kuras pastāvīgā vai parastā dzīvesvieta ir ES dalībvalsts teritorijā.

Attiecībā uz juridiskās palīdzības pieprasījumiem, saistībā ar kuriem ir konstatējama diskriminācija, Juridiskās palīdzības centrs („Centrs”) līdzdarbojas ar Slovērijas Nacionālo cilvēktiesību centru, ar kuru tas sazinās par šādiem pieprasījumiem. Centra juristi ar diskriminācijas jautājumu visbiežāk saskaras saistībā ar diskrimināciju darbā, pamatojoties uz piederību etniskai grupai.

Fiziskai personai ir **tiesības saņemt juridisko palīdzību**, ja viņa ir maznodrošināta, strīdam nav acīmredzami paredzams neveiksmīgs iznākums un prasījuma summa pārsniedz minimālo algu, izņemot strīdos, kuros prasījuma vērtību nevar izteikt naudā. Personai jāatbilst minētajiem nosacījumiem juridiskās palīdzības saņemšanai visu laikposmu, kurā tā saņem juridisko palīdzību. Ja personas, kas pieprasījusi juridisko palīdzību, ienākumi pārsniedz likumā noteikto maznodrošinātības sliekšni, Centrs var piešķirt juridisko palīdzību, ja tas ir atbilstīgi juridiskās palīdzības pieprasījuma apstākļos.

Juridiskās palīdzības pieprasīšanas procedūru („procedūra”) sāk, iesniedzot veidlapu ar rakstveida pieteikumu, kam pievienoti dokumenti, kas apliecina pieteikumā minētos apstākļus. Dokumentiem, ar ko apliecina, ka pieteikuma iesniedzējs ir maznodrošināts, jābūt ne vecākiem par trīs mēnešiem. Pieteikumā jānorāda pieteikuma iesniedzēja vārds un uzvārds, pastāvīgā vai pagaidu dzīvesvieta un personas kods. Ja Centrs to pieprasa, pieteikuma iesniedzējam ir pienākums Centra noteiktā laikā iesniegt papildu informāciju un dokumentus attiecībā uz pieprasījuma izskatīšanai būtiskiem apstākļiem; tam paredzētais laiks nevar būt īsāks kā desmit dienas. Pieteikuma iesniedzējs ir procedūras dalībnieks. Pieteikumu iesniedz Centra attiecīgajam birojam pēc pieteikuma iesniedzēja pastāvīgās vai pagaidu dzīvesvietas. Pieteikuma iesniedzējam pieteikumā un sākotnējā konsultācijā jāsniedz pilnīga un pareiza informācija.

Centrs lēmumu par juridiskās palīdzības pieprasījumu pieņem 30 dienu laikā no brīža, kad iesniegts pieteikums, kurā ietvertas likumā noteiktās sastāvdaļas; šis termiņš nav pagarināms. Šo lēmumu nevar pārsūdzēt. Lēmumā par juridiskās palīdzības piešķiršanu Centrs norīko juristu attiecīgās personas pārstāvībai tiesā, ja tas ir nepieciešams šīs personas interešu aizsardzībai. Lēmumā, ar ko atsaka juridisko palīdzību, papildus speciālajos tiesību aktos noteiktajām sastāvdaļām jāietver arī paskaidrojums, ka gadījumā, ja vairs nepastāv iemesli, kuru dēļ pieprasījumam atteikts, pieteikuma iesniedzējs var atkārtoti iesniegt pieteikumu tajā pašā jautājumā. Ja juridiskās palīdzības saņēmējs nesadarbojas ar Centru un Centrs tādēļ pieņem lēmumu beigt juridiskās palīdzības sniegšanu vai ja juridiskās palīdzības saņēmējs neattaisnoti izbeidzis procedūru, Centrs var šo iemeslu dēļ pieņemt lēmumu neatļaut atkārtotu juridiskās palīdzības pieprasījumu.

Likuma Nr. 327/2005 17.-21. iedaļā ietverti noteikumi par **juridiskās palīdzības sniegšanu pārrobežu strīdos, kuros kompetentā tiesa ir Slovērijas Republikas tiesa**, un 22.-24.c iedaļā ir ietverti noteikumi par **juridiskās palīdzības sniegšanu pārrobežu strīdos, kuros kompetentā tiesa ir tiesa citā dalībvalstī, nevis Slovērijas Republikā**.

Bērnu un jauniešu starptautiskās juridiskās aizsardzības centrs (*Centrum pre medzinárodnoprávnou ochranu detí a mládeže*)

Špitálska 8

P.O. Box 57

814 99 Bratislava

Tālr.: + 421 2 20463208

+421 2 20463248

Fakss: + 421 2 20463258

E-pasts: cipc@cipc.gov.sk

Tīmekļa vietne: <http://www.cipc.sk/>

Bērnu un jauniešu starptautiskās juridiskās aizsardzības centrs („Centrs”) ir valsts iestāde, kas darbojas Slovērijas Republikas teritorijā. Centru 1993. gada 1. februārī izveidoja Slovērijas Republikas Darba, sociālo un ģimenes lietu ministrija, kas tieši pārvalda Centra budžetu juridiskās palīdzības nodrošināšanai un sniegšanai bērniem un jauniešiem ar ārvalstīm saistītos jautājumos.

Centra darbības joma ir noteikta Likumā Nr. 305/2005 par bērnu sociālo aizsardzību un sociālo aizgādību/aizbildību, ar ko groza un papildina citus tiesību aktus. Centrs pilda uzdevumus, kas tam noteikti kā iestādei, kas ir norīkota īstenot starptautiskos nolīgumus un Eiropas Savienības tiesību aktus, tas ir:

atbilstoši starptautiskiem nolīgumiem darbojas kā saņēmēja un nosūtītāja iestāde uzturēšanas prasībās;

atbilstoši starptautiskiem nolīgumiem un Eiropas Savienības tiesību aktiem darbojas kā centrālā iestāde attiecībā uz bērnu starptautisku nolaupīšanu;

atbilstoši attiecīgajam starptautiskajam nolīgumam darbojas kā centrālā iestāde attiecībā uz starptautisku adopciju;

izsniedz apliecinājumus atbilstoši piemērojamajam starptautiskajam nolīgumam;

atbilstoši speciālajiem tiesību aktiem gadījumos, kuriem ir starptautisks aspekts, veic citus uzdevumus bērnu sociālās aizsardzības jomā;

sniedz bezmaksas juridiskās konsultācijas ģimenes tiesību jomā, kad jautājumam ir starptautisks aspekts, īpaši attiecībā uz nepilngadīgo uzturu un aprūpi un adopciju;

sadarbojas ar citu līgumslēdzēju valstu saņēmējām un nosūtītājām iestādēm, citu līgumslēdzēju valstu centrālajām iestādēm un ar pārstāvniecībām, valsts pārvaldes centrālajām aģentūrām, bankām, ārvalstu banku pārstāvniecībām, vietējās pārvaldes struktūrām, teritoriālās pašpārvaldes struktūrām un akreditētām struktūrām.

Lapa atjaunināta: 18/05/2020

Šis lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.